

желеття ше играѣж, че азъ не съмъ като него проста, слава Богу отбирамъ отъ цивилизацията.

ЯВЛЕНИЕ IV.

Злата, Анка (която са задава).

Анка. По-добрѣ жива въ гроба отъ колкото жена на единѣ простакъ. Ако има дъщеря, нека я дава. . . не съмъ са родила за да бѣдѣ робиня.

Злата. [*тѣжно*] Уфъ, майки! замаяхъ са, не знамъ веки како да думамъ.

Анка. Само една проста, една нецивилизована дъщеря може да я продадѣтъ като добитѣкъ.

Злата. Билъ първъ търговецъ въ града. Защо ми ѣ като не сочи *егегисъ*, като не знай тѣй деликатно като. . . Авропата.

Анка. Не познава нито французшки, нито европейскитѣ дансове, нито комплименти, нито етикети, нито нищо. — Нѣ, нѣ! не съмъ са родила за да бѣдѣ жена на единѣ простакъ. Менѣ ми е отредено отъ *натурата* да станѣ мадама и да живѣѣж между цивилизованитѣ.

Злата. Блазѣ имъ на онѣзи мандами! . . . нито перѣтъ, нито мажатъ, нито. . . на свѣта тѣ свѣтъ свѣтувать. Нѣй тука како? . черни робини.

Анка. По-добрѣ смъртъ, отъ колкото такѣвъ животъ.

Злата. Да са не намѣряше токо да та занце! (*излиза*).

Анка. Въ рѣцѣтъ на единѣ простѣ баща, колко съмъ азъ злочестна! По-добрѣ майка ми камѣкъ и дърво да бѣше родила отъ колкото мене. . . Ахъ, Боже! . . .

ЯВЛЕНИЕ V.

Анка, Марїѣга.

Марїѣга. Додохъ, сестро, да ми дадешъ — ако имашъ благодареніе — една отъ твоитѣ рокли за да си скроѣж по нея.

Анка. (*крискърбно*) Да ти дамъ, Марїѣке.

Марїѣга. А какъ тѣй? . . . гледамъ та наскърбена.

Анка. (*сжидо*) Не ма питай. — Знашъ, Марїѣке, колко е тежко